

1. Bietje van me hawe

Tekst: Toos Manders
Muziek: Jan Geven

Un bietje van me hawe,
Kaande dè van mij?
Un heel klein bietje van me hawe,
Ok al bèende ge nie vrij.
Soms ben ik zo allenig.
En soms schruwt 't zaacht in mij ...
Un bietje van me hawe,
Doede dè van mij.

Ik vraag nie of ge bij me bliet,
Dè is te veul gevraagd.
Ge kèent ok nie min stil verdriet,
Dè mij zo dikwijls plaogt.
Dè ik mi aw kan praote
En dè ge luisteren wilt ...
Unne plek wilt openlaoten
Wor ik wir wor opgetild.

Un bietje van me hawe,
Kaande dè van mij?
Un heel klein bietje van me hawe,
Ok al bèende ge nie vrij.
Soms ben ik zo allenig
En soms schruwt 't zaacht in mij ...
Un bietje van me hawe,
Doede dè van mij.

Ge wit nie wa ik vuul vur aaw,
Dè gèef ik ok nie prijs.
Ik breng aw liever nie in't naaw
En ok nie van de wijs.
Dè ik bij aaw mag huilen,
As 't efkes nie mir gi ...
Dè ik bij aaw kan schuilen,
As de wirreld haost vergi.

Un bietje van me hawe,
Kaande dè van mij?
Un heel klein bietje van me hawe,
Ok al bèende ge nie vrij.
Soms ben ik zo allenig
En soms schruwt 't zaacht in mij ...
Un bietje van me hawe,
Doe dè mer van mij.

2. Zo 'n liefde komt eenmaal

Tekst: Toos Manders
Muziek: Basil Ampts

Jij blijft in m'n leven,
Jij huist in m'n hart,
Je zit in m'n denken en doen.
Je hebt levenslang
Hier 'n plaatsje apart.
Ik hou van je meer nog als toen.

Zoveel gaf jij dat ik in mijn bestaan
Ook zonder jou verder kan gaan.
Zo'n liefde komt eenmaal,
Zo'n liefde zo massaal,
Voor altijd en voor eeuwig totaal.

Jij blijft steeds het beste
Wat mij overkwam.
Door jou kreeg ik recht van bestaan.
Jij gaf me gevoel;
Ontstak hier een vlam.
Die brand is nooit meer uitgegaan.

Instrumentaal

Jij bracht mij tot leven,
Jij zit in m'n bloed.
'n Ander zal nooit meer bestaan.
'n Liefde zo groot
Maakt mijn leven goed.
Daar heb ik genoeg aan voortaan.

Naast jou is geen plaats,
Na jou is het voorbij.
Na jou komt geen liefde bij me vrij.
Voor jou was ie totaal,
Intens en kolossaal,
Zo'n liefde voor een mens komt maar eenmaal.

3. Altijd Vivaldi

Tekst: Toos Manders
Muziek: Jan Geven

Als kind kreeg ik pianoles,
Verplicht één uur per dag.
Geen rock en roll, bebop of jazz,
Maar Wagner, Grieg en Bach.
Al was ik dol op 'n chanson,
Op de klank van 'n accordeon ...
Spelen moest ik Debussy!
Iets anders mocht ik nie! ...

Refrein:

Altijd Vivaldi, Puccini,
Verdi en ook Liszt.
Nooit eens 'n reggae,
'n Tango of de twist ...
Swingen met Sinatra, Toots of Quincy Jones ...
Altijd taboe: Beatles, Brubeck ... Rolling Stones!

Wat Pirandello, parlando
Rondo's elke dag.
Hooguit sonate's
Van Mozart of van Bach.
Honky tonk: Forget it! Songs van Elton John! ...
Altijd Vivaldi ... nooit 'n chanson.

Maar nu ik op mezelf woon
Dan speel ik soms hiphop.
En de Mattheus Passion
Kan nu de zolder op.
En hoor ik op mijn klein balkon
De klank van een accordeon ...
Dan voel ik weer die rebellie
Des Vivaldi's tirannie.

Refrein:

Altijd Vivaldi, Puccini
Verdi en ook Liszt.
Nooit eens 'n reggae
'n Tango of de twist ...
Swingen met Sinatra, Toots of Quincy Jones ...
Altijd taboe: Beatles, Brubeck ... Rolling Stones!

Wat Pirandello, parlando
Rondo's elke dag.
Hooguit sonate's,
Van Mozart of van Bach.
Honky tonk: Forget it! Songs van Elton John! ...
Altijd Vivaldi ... nooit 'n chanson.
Altijd Vivaldi ... nooit een chanson.

© Toos Manders en Jan Geven | Pro et Contra

4. Min gevuul

Tekst: Gerard van de Moosdijk
Muziek: Joop Martens

As ge me vraagt, wie ik ben.
Of ik m'n eige 'n bietje ken.
Weet ik nie wa of ik tegen aw moet zeggen.
Ik heb natuurlijk 'n idee,
Wa ik doe en wa ik dee ...
Wa'k van plan ben is oew ôk nog uit te leggen.

Refrein:

Mer wa mij van binnen rakt, d'n hillen dag,
Min gevuul mi al z'n toppen en z'n dalen.
Kaande zie, wanneer ge kiekt nô min gedrag.
Mer ge moet dan dè gevuul dôr uit vertalen.

Diep van binnen zit in mij,
Veul verbûrrege, dunkt mij.
Veul gevuul, wa as ne juin besti uit schellen.
Ik weet ôk zèllef eigenlijk nie
Of ik muggelikheden zie,
Um die schelle één vur één wa los te pellen.

Refrein

En as iemes anders meint
Dè de hèndig gi, en veint.
Dettie hellepe moet en dôr mi lupt te dreigen.
Nou dan hettie 't moi mis,
Want vur wie 't nog nie wis,
Min gevuul, dè is allenig van min eigen.

Refrein

5. Blauwe maandag

Tekst: Toos Manders
Muziek: Jan Geven

Slechts een blauwe maandag
Heb ik jou gekend.
Je kwam uit Liverpool,
Je had geen rooie cent.
Ik gaf jou een geeltje voor een bed.
We aten saam een goudrenet.
Je zei me I love you
En ik: I love you too.

Op je bruine rug
Een zwarte moedervlek.
Ik zong oranje boven,
We waren stapelgek.
Ik zag alles door een roze bril.
En jij zong stil Blueberry Hill.
Je zei me please don't go,
Oh babe, I love you so.

Violette neon
In 't avondrood.
We zaten heel verliefd
Aan de bar in de Blue Note.
Jij gokte op Black Jack, 'n wanhoopsdaad.
Want nu zat ik ook op zwart zaad.
Je zei I'm sorry babe
En ik: don't worry babe.

Met een gouden handdruk
Van een mille of drie.
Verdween jij die ochtend
In jouw grijs circuit.
Slechts een blauwe maandag, jou gekend.
'k Heb kleur bekend, geen happy end.
I'll see you in my dreams ...
I'll see you in my dreams.
I'll see you in my dreams.
I'll see you in my dreams.

6. Gisteren

Tekst: Toos Manders

Muziek: Joop Martens

Gisteren, zag ik m'n eerste rimpel.
Gisteren m'n eerste grijze haar.
Je bent geen twintig meer dacht ik toen simpel.
Dan komt de angst, je voelt je honderd jaar.
Daar zit je, met maar een gedachte.
Dat was 't man, je tijd is nu voorbij.
Je wordt nu oud, je kunt niets meer verwachten.
En toen kwam jij ... jij ...

Gisteren de wol te warm gewassen.
Gisteren 'n aangebrand diner.
En zomerbroeken die opeens niet passen,
En morgen wil m'n vrouw met me naar zee.
Toen dacht ik: is zij nog wel gelukkig.
Voelt zij nog wel hetzelfde voor mij.
Je kwelt jezelf, je zit daar ongelukkig.
Maar toen kwam jij ... jij ...

Gisteren, het is zo lang geleden.
Gisteren, de hitte en de haat.
'n Tuinfeest waar de fakkels het niet deden
En ik alleen daar huilend in die straat.
Gisteren, 'n dinsdag in september
Zo'n doodgewone dinsdag ging voorbij.
De radio speelt "will this day remember".
Maar toen kwam zij ... zij ... zij ...

7. Marie en ome Jan

Tekst: Toos Manders
Muziek: Basil Ampts

Ze zaten op un bènske
Marie en ome Jan.
'n Brood lag op 'n plènkske
Vlakbij de thermoskan.
Jan plukte an z'n sikske,
Marie an 't krintemikske.
Zo saam op 'n gazon,
Lalala ... in de wèrrum zon.

Ze han de urste bus genomme,
Van alles in de tas.
Wa kuukskes en wa romme
En koffie zonder dras.
Allebei wa zinnuwèchtig,
't Waar gisteren regenèchtig.
Ge hed zo'n kaauw gevat.
Lalala ... smiddes in de stad.

*Hij ha nie kanne slaope,
Zij ha gin zittend gat.
Het waar alwir zolang gelee
Samen no de stad.*

Ze waren wa verschote
Van de drukte in de straot.
Ooit han ze wel genote
Van dè buitenlands gepraot.
Naw han ze't gauw bekeke
No 'n plansoentje uitgeweke.
Op di benkske platsgevat.
Lalala ... midden in de stad.

*Zij dronk 'n zontomaatje,
Hij viet de koffiekane.
Ze snoepten 'n sjoklaatje saam
Marie en ome Jan.*

't Getoeter en 't remmen
Klonk zachtjes tot hun dur.
Weid weg wa keinderstemmen,
Gekwèèk er tussen dur.
Jan keek us op z'n klôkske,
Zij streek over d'r rôkske.
Ze han 't wir gehad.
Lalala, ne middag in de stad ...

*Hil veilig op 't stuupke,
Mi de lèèste bus no huis.
't Allerlèèste snuupke en ... eindelijk wir thuis,
Eindelijk wir thuis. Hè, hè Marie gelukkig, we zijn wir thuis.*
© Toos Manders en Basil Ampts | Pro et Contra

8. Kerstmis in het dorpje bij de Peel

Tekst: Toos Manders
Muziek: Jan Geven

Als 't weer Kerstmis wordt na lange donkere dagen,
Keer ik terug naar m'n dorp ginds bij de Peel.
Daar laat ik langzaam m'n angst en stress verjagen:
De kerstnacht thuis, in 't dorpje bij de Peel.

De klokken voor de nachtmis hoor ik juichend luiden,
'n Volle kerk waar al die mensen zingend staan.
Ik weet naar mijn vertrouwde zuiden zal ik altijd blijven gaan,
Met Kerstmis heeft de tijd daar stil gestaan.

Dicht bij 't haardvuur en de boom vol glitterdingen,
Daar komt de rust terug, geborgenheid.
Ik hoor m'n moeder in de keuken zachtjes zingen,
Dan keer ik terug, naar lang vervlogen tijd.

Ik voel weer vaders warme handen op m'n schouders,
Ik ruik de geur van versgebakken worstenbrood.
Met Kerstmis leek het toen veel kouder,
Ging je schaatsen op de sloot,
Of kroop je warm bij iemand op de schoot.

Ik hoor Bing Crosby met White Christmas in de ether,
Ik zie de sneeuw die neerdaalt op d'n deel.
Je proeft de knusse sfeer, je voelt je al wat beter,
Met Kerstmis thuis, in 't dorpje bij de Peel.
Met Kerstmis thuis, in 't dorpje bij de Peel.

9. Afscheid

Tekst: Toos Manders
Muziek: Rob Ampts

Ik neem je mee uit rijden en voel wat er gaat komen.
Het afscheid voor ons beiden en 't eind van onze dromen.
Je zegt woorden die niet waar zijn, die ook jij niet kunt begrijpen.

Refrein:

We weten dat voor ons het water veel te diep is,
Door niets te overbruggen en dat voor ons de oever veel te ver is ...

Je staart wat door de ruiten; ik zie tranen in je ogen.
Jij zegt: zie de zon daarbuiten en wil vlug je tranen drogen.
Je verradt dan je verlangen maar je zegt, 't zal voorbij gaan.

Refrein

Je zegt, 't kan niet anders, ik zeg: och zo is 't leven.
Dan denk ik, 't kan toch anders, ik kan jou mijn liefde geven.
Heel zacht klinkt dan mijn antwoord: ik weet, dat 't voorbij is ...

Refrein

Stil zit je naast elkander, je weet dat 't nooit zijn mag.
We houden van elkander en denken aan die meidag.
Je zegt de tijd gaat verder, maar ik denk: dit is 't einde ...

Refrein

Zo rekken we de uren, met loze, dwaze zinnen.
Bedroefd zit je te turen, ik voel de pijn hierbinnen.
Je zegt: misschien eens later, maar ik weet dat 't niet waar is ...

Refrein:

We weten dat voor ons het water veel te diep is,
Door niets te overbruggen en dat voor ons de oever veel te ver is ...
En dat voor ons ... de oever veel te ver ... is ...

10. Kèruk

Tekst: Gerard van de Moosdijk
Muziek: Jan Geven

Vur veul van ons is dè gebaw, de plats wòr wordt gebid.
En vruger nô de lèeste mis wa same wier geklit.
Wôr hil de school ging biechte, knielend in 'n harde bank,
En wôr we zijn gewarschawd vur onkuisheid en vur drank.

Refrein:

As ge nô teûrep kiek, dan ziede onzen tôrre;
Vur ons 't teken van de plats wór dè we zijn geborre.
Of ge van Deurze kòòmt, van Zummere of sluis 10,
Ge bèent wir blij, as ge zinne ranke spits kàànt ziè.

En jaor na jaor betekende de kèrruk 'n sôrt begin
Vur wie d'r wier gedôpt en dór de klèèn kemunnie deen.
En bij 'n trawmis heure we 't orgel en 't koor
Hil plechtig, vol beloftes, 'n streling vur ons oor.

Refrein

Mer ôk bij 'n begraffenis, as 't lèève is gedao,
Is dè gebaw de fijnste plàts um bij elkaar te stao.
Ge vuult de aander die ter zijn ge bèent dan nie alleen.
Ja zô'n gebaw mè dè gevùjl, dè veinde ge nerges een.

Refrein

11. Voor jou Manon

Tekst: Toos Manders
Muziek: Claude Lemesle

Vooraan in de zaal zit 'n klein figuur.
Ze zit er al heel lang, misschien wel 'n uur.
Wachtend op de show en de chansonnier.
Zij is zijn vriendin en dit is zijn tournee.
In haar nieuwe jurk schuift ze heen en weer.
Voelt zich warm en koud, 't is de eerste keer.
Wachten duurt wel lang; straks komt publiek.
Dan zingt hij voor haar en klinkt zijn muziek.

*Een klein chanson voor jou Manon.
Zomaar een lied bij accordeon.*

Zij is nog wat jong; amper 15 jaar.
Gisteren had ze nog strikjes in d'r haar.
Droomde ze alleen van haar chansonnier.
Kende al z'n songs; zong met zijn CD.
Wie had ooit verwacht, dat hij haar zou zien;
Hij de grote ster; noemde haar zijn queen.
En toen hij haar vroeg: ga je met mij mee;
Ik zing nu voor jou, toen zei ze dus niet nee.

*Een klein chanson voor jou Manon.
Zomaar een lied bij accordeon.
Luister Manon naar dit chanson.
Zomaar een lieke van zee en zon.*

Het rumoer verstomd en men klapt massaal.
Bevend zit ze daar, vooraan in de zaal.
Midden in de spots staat haar chansonnier.
Kijkt haar lachend aan; voert haar met zich mee.
Het publiek dat juicht, maar zij merkt 't niet,
Want voor haar alleen zingt hij dit lied.
Voor mijn queen zegt hij, een nieuw chanson.
En dit lied heet: voor jou Manon!

*Een klein chanson voor jou Manon.
Zomaar een lied bij accordeon.
Luister Manon naar dit chanson.
Zomaar een lieke van zee en zon.
Zomaar 'n lieke voor jou ... Manon.*

12. De eerste lentedag

Tekst: Toos Manders
Muziek: Jan Geven

Op 'n eerste lentedag, komt de stad opnieuw tot leven.
Op die eerste lentedag loop je door de straat te zweven.
Ergens klinkt een jonge lach; in de lucht bruist 't vol leven.
Alle zorg en tegenslag door de lentezon verdreven.

Het tere groen, de krokus op 't plantsoen;
De lentevogel zingt.
Feest in de lucht, de wolken op de vlucht;
'n Mondmuziekske klinkt.
Je loopt te fluiten, de meisjes komen buiten,
Als bloemetjes vol geur.
Je wilt wel dansen met al die meisjes sjansen.
Het leven krijgt weer kleur!!

Alle wind-winter gewaden, alle wollen wanten gaan ...
Blijven bij de winterspullen in 't winterkastje staan. De winternacht voorbij ...

Het is weer lente, weer zomerse pigmenten;
Weer prikkels op je huid.
Voorzichtig zonnen in roze zonjaponnen,
De grijze truien uit.
Opa lacht olijk en oma is weer vrolijk;
Hun raam staat op 'n kier.
De buurman zeurt niet, je hoort zelfs dat ie neuriet;
De mens heeft weer plezier.

Alle bont en bivakmutsen, alle schaats en sleeën gaan,
blijven bij de winterspullen in 't winterkastje staan. De kachels kunnen uit ...

De jonge knapen, de winter uitgeslapen;
Je ziet ze op 't plein.
Die jonge honden, de lente weer gevonden,
In de zonneschijn.
Van alle vrouwen, zou je wel willen houwen,
Het zindert in 't bloed.
Het is weer lente, met prachtige momenten;
Het leven is weer goed.

Alle das en winterjassen, alle lange laarzen gaan,
Blijven bij de winterspullen in 't winterkastje staan. Het eerste kievitsei ...

Het is weer lente, weer zomerse pigmenten,
Weer prikkels op je huid.
Je loopt te fluiten, de meisjes komen buiten,
De grijze truien uit.
Van alle vrouwen, zou je wel willen houwen,
Het zindert in 't bloed.
Het is weer lente, met prachtige momenten,
Het leven is weer goed.
Het is weer lente, met prachtige momenten ...
Wat is het leven goed!

13. Wa is er mooier

Tekst: Toos Manders
Muziek: Jan Geven

As saoves laat de rust wir in ons huiske nederdaalt,
Dan hebben wij un uurke vur ons samen.
Gij hed wa sneekes keek ... van de reclame.
En bij un pötje thee vertellen wij wa is gedao;
En hoe 't dizzen dag ons hi vergao ...

Ons Wimke hi gejat; ons Eefje hi gekat
En Roderiekskes step is pleite.
Francé is overtijd,
Ook nog d'r vriendje kwijt ...
Dè zijn zo in 't kort zowa de feiten!

Dan drinken we 'ne slok uit onze glazen mok.
En zeggen: och 't kan altijd nog kooier.
Ik rook 'n kaoi sigaar;
Gij schiet in'we peigmaar ...
En wordt mi de menuut wir mooier.

Dan gao ik hendig zitte, want naw ben ik an de burt.
Zij irst ... en dan ben ik ... dè's de traditie.
Ik weet hier in di huis ... goe min positie.
En bij un glèeske wijn vertel ik wa ik heb gedao
En hoe 't dizzen dag mij is vergao.

Den auto total loss; de buurvrouw is de klos.
Te hoog min promilaag zi de politie.
Oh ja ik ben min baantje kwijt;
Ik ha wa woordenstrijd.
Dè is zo in 't kort naw min positie.

De zakdoek uit de tes; dan kumt de twidde fles.
We zeggen: och 't kan altijd nog kooier.
Ge kruipt tigge me an
En fluistert an min wang:
Gezond van lijf en leej ... wa is er mooier!

Instrumentaal

We lachen mi un traan;
We zien de volle maan.
Dichtbij mekaar hier op 't modderpeijke.
Gij jaagt wa katten weg,
En ik veèg aw tranen weg
En samen bakken wij dan nog un eike.

't Waar 'n crisisjaar, mer we hebben toch mekaar!
En zeg naw zelf: 't kan altijd nog kooier.
As gij de durren sluit, doe ik de lampen uit
Gezond van lijf en leej ... wa is er mooier!!

14. Maar als we samen zijn

Tekst: Toos Manders
Muziek: Jan Geven

Ik wil niet van je houden.
Jij past ook niet bij mij.
Je bent zo anders opgegroeid,
Zo nonchalant en vrij.
Ik kan je niet goed volgen.
Jij bent zo impulsief.
Maar ook al ken ik jou niet goed,
Toch ben je mij zo lief ...

Refrein:

Want als we samen zijn,
Dan voel ik me zo fijn,
Dan verandert iets in mij en jou ...
Dan wil ik jou nooit meer kwijt,
En vergeet ik onze strijd,
Want dan weet ik ... dat ik heel veel van je hou ...

Je maakt me zo onrustig.
Je hebt een vreemde smaak.
Je zet mij op 'n ander spoor
En we kibbelen zo vaak.
Er zijn zoveel verschillen,
Dat maakt mij explosief.
Toch zoek ik jou weer telkens
En opnieuw heb ik je lief ...

Refrein

Maar soms denk ik wanhopig
't Wordt nooit iets tussen ons.
En ik weer met jou overhoop lig
Want je geeft me nooit respons.

Maar soms als we het eens zijn
Dan kan ook niets meer stuk.
Is het samenzijn met jou
Een tijd van puur geluk.
Toch durf ik me niet binden,
Hou afstand ... instinctief ...
Ik wil niet van je houden
Al ben je mij zo lief.

Want als we samen zijn,
Dan voel ik me zo fijn.
Dan verandert iets in mij en jou ...
Dan wil ik jou nooit meer kwijt,
En vergeet ik onze strijd,
Want dan weet ik ... dat ik heel veel van je hou ...
Van je hou ...

15. Slaap m'n liefste

Tekst: Toos Manders
Muziek: Jan Geven

Slaap m'n liefste,
Ik werk nog even aan 'n nieuw gedicht ...
Rust jij maar, het is nog lang niet licht.
Het vuur is warm en de gordijnen dicht ... nu m'n gedicht ...

Droom m'n liefste.
Laat mij de stilte van de nacht ...
Ik weet dat jij iets moois van mij verwacht.
En dat alleen al geeft me nieuwe kracht ... jouw stille kracht ...

Want jij vertrouwt op mij.
Je steunt me steeds en je houdt van mij.
Jij bent mijn klankbord en mijn scheppingsbron ...
Mijn horizon en eindstation ...
Ja, jij gelooft in mij,
Je weet wel dat het vuur niet dooft in mij.
'n Woord verdwijnt soms in gefluisternis ...
In de duisternis ... waar geen luister is ...

Mooie woorden ...
Soms gaan ze door de zorgen ervandoor ...
En lijkt 't ... of ik ze niet meer hoor.
Kom fluister ze eens zachtjes in m'n oor ...

Slaap maar lekker.
Vannacht schrijf ik voor jou 'n nieuw gedicht.
Het lukt me als ik denk aan jouw gezicht
En hoe je vol vertrouwen naast me ligt ... in 't morgenlicht ...

Want jij vertrouwt op mij.
Je steunt me steeds en je houdt van mij.
Je bent m'n klankbord en m'n scheppingsbron ...
Mijn horizon en eindstation ...
Ja jij gelooft in mij.
Je weet wel dat het vuur niet dooft in mij.
'n Woord verdwijnt soms in gefluisternis ...
In de duisternis ... waar geen luister is ...

Ja jij vertrouwt op mij;
Jij bent mijn muze en me zo nabij.
Jij bent die ene die gelooft in mij ...
Ja je gelooft in mij ...
Je gelooft in mij ...

16. Isidoor

Tekst: Toos Manders
Muziek: Basil Ampts

Isidoor ...
Is er sinds vandaag vandoor.
Isidoor ...
Was ook niet op zijn kantoor.
Wat zou er aan de hand zijn
Met die stille Isidoor?

Wilhelmien ...
Hebben we nog niet gezien.
Wilhelmien ...
Zit niet voor haar typemachien.
Wat zou er toch gebeurd zijn
Met die stille Wilhelmien?

Er vandoor?
Wilhelmien met Isidoor? Nou als dat zo is,
Dan mist ons koor wel mooi de alt en de tenor!
Het gonst van de geruchten over Mien en Isidoor!

Gesproken tekst

Bovendien:
Wat zij in die man wil zien!
Maar misschien ...
Heeft hij iets van James Dean!
Niemand kent toch de geheimen
Van Isidoor en Wilhelmien!

17. In de straten lopen mensen

Tekst: Toos Manders
Muziek: Rob Ampts

In de straten lopen mensen,
Maar je kent niet eens hun naam.
't Is de import, dus hun wensen;
Nee, die gaan je ook niet aan.
Toch wie weet willen ze praten
Of slechts simpelweg een groet.
Maar de Astenaar blijft zuinig zwijgen
En zo'n gedagje doet zo goed.

Velen komen van oost en van noord;
Asten leek hun zo'n fijn gastvrij oord.
Velen wilden graag contact; maar 't is al te waar
Daar ligt nu de fout van ons, Astenaar.

In de straten lopen mensen,
Maar je kent niet eens hun naam.
't Is de import, dus hun wensen
Nee, die gaan je ook niet aan.
Toch wie weet willen ze praten
Of slechts simpelweg een groet.
Maar de Astenaar blijft zuinig zwijgen
En zo'n gedagje doet zo goed.

Goed ze zijn nog niet Astens gebekt;
En ze leren nooit ons dialect.
Maar ze kwamen hier vol hoop op 'n nieuw begin,
Staan geboekt als ieder Astens gezin.

Asten land van hoop en glory.
Zeker, zoiets dachten zij.
Goed, die hoop die kan nog komen;
Maar de glory is voorbij.
Voor hoevelen zijn ze vreemden,
Nu nog steeds na zoveel jaar.
En hoe lang nog blijven zij de import,
Indringers voor de Astenaar.

In de straten lopen mensen,
Maar je kent niet eens hun naam.
't Is de import, dus hun wensen
Nee, die gaan je ook niet aan
Toch wie weet willen ze praten
Of slechts simpelweg een groet.
Maar de Astenaar blijft zuinig zwijgen
En zo'n gedagje doet zo goed.

18. De deur in 't slot

Tekst: Joop Martens

Muziek: Joop Martens

Ze veegt, ze stoft, springt op de fiets,
Want 'n rijbewijs dat heeft ze niet.
Trouw aan man, en haar geloof.
Ze eet zo lekker, smakelijk lekker.
Paling, haring, pruimenstoof.

Na samen meer dan vijftig jaar,
Staat ze alleen, ze vindt het zwaar.
Pakt toch de draad weer langzaam op.
Het dagelijks leven hervat zijn gang;
Ze poetst weer alles op en top.

'n Val in huis wordt bijna fataal;
Met de rollator wordt ze amicaal.
Hervindt langzaam weer haar plek;
Ze kookt weer lekker, smakelijk lekker:
Van de slager worst en spek.

Gevonden wordt ze op de vloer,
Ghavend, doch ze houdt zich stoer.
Geen ziekenhuis, dat wil ze niet;
Alleen het haar vertrouwde thuis,
De plek waar ze elke dag geniet.

Ze kookt niet meer, de zorg wordt groot.
Stil zittend, starend en devoot.
De stoel en bed dat is haar lot.
Soms 'n verhaal nog uit de oorlog,
En dan ... valt langzaam de deur in 't slot.

19. Veel mooier

*Tekst: Toos Manders
Muziek: Frans van der Heijden*

We hebben geen Dam en ook geen Rembrandtsplein,
Jammer maar ook geen Amstel en IJ.
Bij ons leefde nimmer een Rembrandt van Rijn
En zelfs grachten zijn er niet bij.
Bij ons staan geen schilders zoals op Montmartre,
We hebben ook geen Champs-Élysées.
Geen Place Pigalle; geen standbeeld van Sartre
Maar we doen 't er wel mee ...

Want veel mooier dan Amsterdam
Is 't dorpje waar wij zijn geboren.
Veel mooier nog dan Parijs
Zijn de huisjes hier onder de toren.

We hebben geen Kalverstraat en ook geen wallen,
Geen metro, geen Lido en geen Carré.
Geen broodje van Kootje; wel vèerekesstallen
En geen prostitué.
We hebben geen Louvre en ook geen Notre Dame
D'Arc de Triomph die past bij ons niet;
We hebben geen vliegveld, geen treinen en ook geen tram,
Hier is alles petite ...

Toch veel mooier dan Amsterdam
Is 't dorpje waar wij zijn geboren.
Veel mooier nog dan Parijs
Zijn de huisjes hier onder de toren.

We zijn maar een stip op Nederlands wegenkaart,
Ergens verstopt tussen bossen en Peel.
Men hoort hier nog namen als Sien, Drieka, Teun of Graard,
En we lachen nog veel.
We hebben 'n park, 'n kanaal met 'n vaste brug.
Ieder kwartier speelt ons carillon.
We hebben 'n kerk, twee campings en nog 'n brug
En 'n klooster met nog één non ...

Maar al zijn we geen Amsterdam;
In ons dorp is het goed om te leven.
En al gaan we ook graag naar Parijs,
Toch zijn wij in ons dorpje gebleven.

20. Blijf bij mij

Tekst: Toos Manders
Muziek: Jan Geven

Ze stonden zwijgend naast elkaar;
Je voelde hun verdriet.
Hij zij: dag lief ik ga nu maar;
Waarna hij haar verliet.
Ze riep nog zacht; ik schrijf je wel ...
En zag hoe hij verdween.
Haar ogen huilden een vaarwel
Ze was opnieuw alleen.

Ze dwaalde eenzaam door de straat,
Verdrietig en verward.
Geen lief, geen doel, geen toeverlaat
Maar 'n gebroken hart.
Ze kon wel schreeuwen: blijf bij mij!
Verdwijnt niet als 'n dief!
Kom terug en blijf bij mij ...
Blijf ... en heb me lief.

Ze dacht aan hun voorbijgane nacht.
Zijn stem die zachtjes zei:
Zul je flink zijn, heb je kracht,
Kun je zonder mij.
Ze had heel dapper ... met 'n lach
Gezegd: ik wacht op jou ...
Dit is niet onze laatste dag ...
Misschien zie ik je gauw ...

Ze wist dat hij niet blijven kon.
Hun afscheid kwam eraan.
Die lange weg naar het station ...
Ze moest hem laten gaan.
Ze was wanhopig, radeloos,
D'r hart 'n requiem ...
Leeg van binnen; hopeloos,
Ze kon niet zonder hem!

Kon ze maar even bij hem zijn.
Hem zeggen: hou van mij!
Laat ons altijd samenzijn
M'n toekomst dat ben jij!
Ze zou hem zeggen: blijf bij mij,
Kom toch alsjeblief.
Kom terug en blijf bij mij!
Blijf ... en heb me lief ...!

21. Manestrallen

Tekst: Toos Manders
Muziek: Jan Geven

IJle dunne manestrallen,
Maken op jouw huid een dans.
'k Zie ze in je lijf verdwalen,
Zoeken naar de diepste dalen.
Onthullen ons intiem verhaal,
Waar we zelf nog wat mee dralen.

Zoals jij daar ligt te slapen ...
Rijp en warm in het grote bed.
Kan ik mij aan jou vergapen,
Aan jouw zilveren silhouet.
Was je hier maar altijd bij mij,
Tot de klok is stilgezet ...

Al jouw kleine gebaren,
Niets aan jou wil ik vergeten ...
Kon ik je nu maar laten weten,
Dat ik al zolang van je hou ...
Dat ik niets ben zonder jou ...
Nog altijd zielsveel van je hou.

Zachte blosjes op je wangen;
In je wimpers nog 'n traan.
Weer zo'n onbegrensd verlangen;
Even nog, jou gadeslaan.
Niets kan nu dit moment vervangen,
Als je morgen weg zult gaan.

Al jouw kleine gebaren;
Niets aan jou wil ik vergeten.
Kon ik je nu maar laten weten,
Dat ik al zolang van je hou.
Dat ik niets ben zonder jou ...
Voor altijd zielsveel van je hou.

Weet je straks, bij het ontwaken
Dat ik je traan heb weggekust?
Dat het waken mijn verlangen,
Naar jouw lijf niet heeft geblust.
Zul je gelukkig zijn met mij,
Als je straks bent uitgerust ...

Dat ik al zolang van je hou ...
Niets ben zonder jou ...
Zielsveel van je hou ...

22. Koffie bij Marlene

Tekst: Toos Manders
Muziek: Quintéro Raminez

Mi un volgelaje tas kwam ik ze tegen.
En hoe 't kwam? ... Ineens daor lag ze op de stoep.
En al d'r etenswaren dreven in de regen,
Mèr wa nog erger was: zijzelf lag in d'n troep.
Ze viet min hand en zi: och breng me nô min kammer.
Ik ben zo slecht ter been en gij bent jong ...
Zo liep ik mi 'ne worst, 'ne mik en 'ne edammer,
Mi Marlene terwijn ze zong:

Refrein:

Koffie drinken mi Marlene,
Zaligmakende momenten!
Bij de koffie van Marlene,
Pruufde wir de nieuwe lente.
Zij hi mij 'n doel gegivve
Ik ben overeind geblivve.
Al 't goei kumt bovendreve
Vitamientjes in min leven!
Ins per week gao ik er hene,
En ik buurt un uurke mi Marlene.
Daor zijn trubbels zo verdwenen,
Efkes hi de zon geschenen..
Op de koffie bij Marlene!!

Gesproken tekst

Ze hi de gave um de zôrrig te verjagen.
Ze lut oew lachen zoas niemus anders kan.
Ik zou het liefste al min vrij snipperdagen
Bij Marlene zitten en d'r koffiekkan.
Ze is half doof, hi rimmetiek, mèr d'r verhalen
Maken me vrolijk, we schateren 't uit.
Wit ze gin nieuwtjes dan verzint ze zelluf schandalen,
Of ze zingt mi mij voluit.

Refrein